

Sygn. akt VI Ka 280/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Natalia Burandt

Sędziowie: Marek Nawrocki

Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Popławska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2023 r. w Elblągu sprawy

D. C., s. A. i I., ur. (...) w D.

skazanego wyrokiem łącznym

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 09 maja 2023 r. sygn. akt II K 488/22

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Ostródzie do ponownego rozpoznania.

Elżbieta Kosecka – Sobczak Natalia Burandt Marek Nawrocki

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 280/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki łączny Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 09 maja 2023r., sygn. akt II K 488/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca skazanego D. C.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		D. C.	Sąd Rejonowy w D. nieprawomocnym postanowieniem z dnia 1 października 2023r. sygn. akt (...) w trybie art. 2a kw zamienił karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 lutego 2021r w sprawie o sygn. akt (...) na karę 30 dni aresztu; uchylił punkt 2 wyroku w przedmiocie kary grzywny i uchylił postanowienie wydane w sprawie (...) w przedmiocie orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę; Sąd Rejonowy w O.	1. kopia postanowienie z dnia 1.10. 2023r. sygn. (...) 2. postanowienie z dnia 29.09. 2023r, sygn. (...)	k. 233-234 k. 235

			nieprawomocnym postanowieniem z dnia 29 września 2023r, sygn. akt (...) w trybie art. 2a kw zamienił karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w O.z dnia 7 września 2021 roku w sprawie (...) na karę 30 dni aresztu; orzekł, iż rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w punkcie V wskazanego wyroku traci moc, orzekł, iż postanowienie jest wykonalne z dniem 1 października 2023 roku.	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1 - 2	kopie nieprawomocnych postanowień: - SR w D. z dnia 1.10. 2023r. sygn. (...); - SR w O. z dnia 29.09. 2023r, sygn. (...)	- dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie - sporządzone przez uprawniony organ w ramach swoich kompetencji - sporządzone zgodnie z procedurami - dokumenty niekwestionowane przez żadną ze stron

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Wobec zmiany stanu prawnego po wydaniu zaskarżonego wyroku łącznego, a przed rozpoznaniem przez sąd odwoławczy wywiezionej apelacji, skutkującej stwierdzeniem z urzędu niezgodności tegoż orzeczenia z aktualnym prawem materialnym i w rezultacie rażąco niesprawiedliwością wyroku, zawarty w apelacji zarzut rażąco niewspółmierności kary ocenić należy jako przedwczesny. Wywiezenie tegoż środka odwoławczego implikowało konieczność uchylecia z urzędu zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostródzie. Sąd odwoławczy zobligowany był bowiem rozpoznać sprawę także poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów w zakresie szerszym, wobec wystąpienia przypadku wskazanego w art. 440 kpk. W niniejszej sprawie zaistniały bowiem podstawy do uznania, że w wyniku nowelizacji z dniem 1 października 2023r. m.in. kodeksu wykroczeń, zachodzi konieczność dokonania przez właściwe sądy I instancji kwerendy akt celem weryfikacji w trybie art. 2a kodeksu wykroczeń jednostkowych kar pozbawienia wolności prawomocnie orzeczonych wobec D. C. za przestępstwa „przepełnione” w związku ze zmianą kwotowej granicy pomiędzy przestępstwami i wykroczeniami, objętych następnie zaskarżonym wyrokiem łącznym, co częściowo sądy już uczynniły dokonując kontrawencjonalizacji w sprawach o sygn. akt (...) (...) i (...), przy czym wydane w	

tej procedurze postanowienia nie są prawomocne. Objęcie wyrokiem łącznym także jednostkowych kar pozbawiania wolności, które zgodnie z obowiązującym od dnia 1 października 2023r. stanem prawnym, podlegają na korzyść skazanego zamianie na kary aresztu – stanowiłoby rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, tj. nie tylko art. 2a kodeksu wykroczeń, ale przede wszystkim art. 85 § 1 kodeksu karnego albowiem przepis ten dopuszcza bowiem orzeczenie kary łącznej jedynie wówczas, gdy sprawy przestępstw pozostających w realnym zbiegu wymierzono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, ustawa zaś nie przewiduje łączenia kary aresztu i kary pozbawienia wolności, jako że nie są to kary tego samego rodzaju (np. wyrok SN z dnia 26 czerwca 2007 r., II KK 115/07, LEX nr 450353). Tego rodzaju rozstrzygnięcie stworzyłoby sytuację, w której nie zostały zrealizowane kryteria z art. 85 k.k. Wskazane uchybienie powoduje, że w wyniku nowelizacji kodeksu wykroczeń, zaskarżone orzeczenie nie odpowiada prawu (obraza prawa materialnego w rozumieniu art. 438 pkt 1a kk), a ponadto utrzymanie go w mocy byłoby rażące niesprawiedliwie w ujęciu art. 440 k.p.k., a tym samym wystąpiła tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza. Zaistniał zatem stan rażącej niesprawiedliwości poddanego kontroli instancyjnej orzeczenia, uniemożliwiający utrzymanie tego wyroku w mocy, ani jego zmianę albowiem wskutek zmiany stanu prawnego doszło do takiego uchybienia prawa materialnego, które nie tylko stanowi względną przyczynę odwoławczą stwierdzoną poza

granicami zaskarżenia, określoną w art. 438 pkt 1a kpk w zw. z art. 85 § 1 kk, ale jednocześnie rażąco narusza poczucie sprawiedliwości. Do powyższej kwestii oraz powodów uchylenia zaskarżonego wyroku, sąd odwoławczy szczegółowo ustosunkuje się w dalszych fragmentach niniejszego uzasadnienia (rubryka 4 formularza).		
Wniosek		
o zmianę wyroku poprzez złagodzenia orzeczonych kar łącznych z zastosowanie zasady absorpcji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uchylenia przez sąd odwoławczy z urzędu zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostródzie, wniosek o zmianę orzeczenia poprzez złagodzenie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji - stał się bezprzedmiotowy. Powody wydania przez sąd odwoławczy z urzędu rozstrzygnięcia kasatoryjnego, tj uchyłającego zaskarżony wyrok i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostródzie, szczegółowo przedstawiono we fragmentach niniejszego uzasadnienia, poświęconych stwierdzonemu z urzędu uchybieniu wskazanemu w art. 440 kpk w zw. z		

art. 438 pkt 1a kpk w zw. z art. 85 §
1 kk.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	D. C. został prawomocnie skazany m.in.: wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 lutego 2021r w sprawie o sygn. akt (...) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 kk gdzie wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 529,97 zł. (objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 grudnia 2021r w sprawie o sygn. akt (...)); wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 19 maja 2021r. w sprawie o sygn. akt (...) m.in. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 kk gdzie wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 750 zł. (pkt VI wyroku) objętą karą łączną (pkt VII wyroku); wyrokiem Sądu Rejonowego w O.z dnia 7 września 2021r. w sprawie o sygn. akt (...) m.in. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 kk gdzie wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 516,03 zł. (pkt III wyroku) objętą karą łączną (pkt V wyroku), Wszystkie powyższe skazania zostały objęte karą łączną orzeczoną zaskarżonym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 09 maja 2023r, w sprawie o sygn. akt II K 488/22. Sąd Rejonowy w D. postanowieniem z dnia 1 października 2023r. sygn. akt (...) w trybie art. 2a kw zamienił karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 lutego 2021r w sprawie o sygn. akt (...) na karę 30 dni aresztu; uchylił punkt 2 wyroku w przedmiocie kary grzywny i uchylił postanowienie wydane w sprawie (...) w przedmiocie orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę. Postanowienie nie jest prawomocne. Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 29 września 2023r, sygn. akt (...) w trybie art. 2a kw zamienił karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w O.z dnia 7 września 2021 roku w sprawie (...) na karę 30 dni

	aresztu; orzekł, iż rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w punkcie V wskazanego wyroku traci moc, orzekł, iż postanowienie jest wykonalne z dniem 1 października 2023 roku. Postanowienie nie jest prawomocne. W sprawie Sądu Rejonowego w D. o sygn. akt II K (...) nie weryfikowano jeszcze w trybie art. 2a kk prawomocnie orzeczonej w niej kary 6 pozbawienia wolności za przestępstwa „przepełnione” zakwalifikowane z art. 278 § 1 kk gdzie wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 750 zł. (pkt VI wyroku), objętej karą łączną (pkt VII wyroku).
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Sąd odwoławczy zobligowany był rozpoznać sprawę także poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów w zakresie szerszym, wobec wystąpienia przypadku wskazanego w art. 440 kpk. W niniejszej sprawie zaistniały bowiem podstawy do uznania, że w wyniku nowelizacji z dniem 1 października 2023r. m.in. kodeksu wykroczeń, zachodzi konieczność dokonania przez właściwe sądy I instancji kwerendy akt celem weryfikacji w trybie art. 2a kodeksu wykroczeń jednostkowych kar pozbawienia wolności prawomocnie orzeczonych wobec D. C. za przestępstwa „przepełnione” w związku ze zmianą kwotowej granicy pomiędzy przestępstwami i wykroczeniami, a które to kary objęte zostały zaskarżonym wyrokiem łącznym, co częściowo sądy już uczynniły dokonując kontrawencjonalizacji w sprawach o sygn. akt (...) (...) i (...), przy czym wydane w tej procedurze postanowienia nie są prawomocne). Objęcie wyrokiem łącznym także jednostkowych kar pozbawiania wolności, które zgodnie z obowiązującym od dnia 1 października 2023r. stanem prawnym, podlegają na korzyść skazanego zamianie na kary aresztu – stanowiłoby rażące i majce wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, tj. nie tylko art. 2a kodeksu wykroczeń, ale przede wszystkim art. 85 § 1 kodeksu karnego albowiem przepis ten dopuszcza orzeczenie kary łącznej jedynie wówczas, gdy sprawcy przestępstw pozostających w realnym zbiegu wymierzono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, ustawa zaś nie przewiduje łączenia kary aresztu i kary pozbawienia wolności, jako że nie są to kary tego samego rodzaju (np. wyrok SN z dnia 26 czerwca 2007 r., II KK 115/07, LEX nr 450353). Tego rodzaju rozstrzygnięcie stworzyłoby sytuację, w której nie zostały zrealizowane kryteria z art.	

85 k.k. Wskazane uchybienie powoduje, że w wyniku nowelizacji kodeksu wykroczeń, zaskarżone orzeczenie nie odpowiada prawu (obraza prawa materialnego w rozumieniu art. 438 pkt 1a kk), a ponadto utrzymanie go w mocy byłoby rażące niesprawiedliwie w ujęciu art. 440 k.p.k., a tym samym wystąpiła tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza. Zaistniał zatem stan rażącej niesprawiedliwości poddanego kontroli instancyjnej orzeczenia, uniemożliwiający utrzymanie tego wyroku w mocy, ani jego zmianę albowiem wskutek zmiany stanu prawnego doszło do takiego uchybienia prawa materialnego, które nie tylko stanowi względną przyczynę odwoławczą stwierdzoną poza granicami zaskarżenia, określoną w art. 438 pkt 1a kpk w zw. z art. 85 § 1 kk, ale jednocześnie rażąco narusza poczucie sprawiedliwości w ujęciu art. 440 kpk.

Wskazać bowiem należy, że z dniem 1 października 2023r., weszło w życie unormowanie art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2022r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022r., poz. 2600). Przywołany przepis zmienił m.in. wartość graniczną szkody decydującą o tym, kiedy czyny polegające na kradzieży, paserstwie, zniszczeniu/uszkodzeniu mienia, stanowiące tzw. czyny „przepełnione”, należy kwalifikować jako wykroczenia z art. 119 kw, art. 120 § 1 kw., art. 122 § 1 i § 2 kw oraz art. 124 § 1 kw, a kiedy jako przestępstwa z art. 278 § 1 i § 3 kk, art. 291 § 1 i § 2 kk i art. 288 § 1 § 2 kk, poprzez odniesienie jej do wyznacznika kwotowego na poziomie nieprzekraczającym 800 zł., w miejsce dotychczas funkcjonującego wyznacznika kwotowego usytuowanego na poziomie nieprzekraczającym 500 zł.

Zgodnie natomiast z, dodanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. (Dz.U.z 2015r., poz. 396) i obowiązującym już od 21 marca 2015r., przepisem art. 2a § 1 kk kodeksu wykroczeń „Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na karę pozbawienia wolności stanowi wykroczenie, orzeczona kara podlegająca wykonaniu ulega zamianie na karę aresztu w wysokości równej górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn, a jeżeli ustawa nie przewiduje za ten czyn kary aresztu, na karę ograniczenia wolności, a jeżeli ustawa nie przewiduje za ten czyn kary ograniczenia wolności – na karę grzywny, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie od 10 do 250 zł i nie przekraczając górnej granicy tego rodzaju kary przewidzianej za ten czyn”. W myśl zaś § 4 tego artykułu

„Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym na karę pozbawienia wolności za przestępstwo stanowi wykroczenie i kara ta była podstawą orzeczenia kary łącznej, kara łączna traci moc. (...), (...) W razie potrzeby sąd wydaje wyrok łączny”. Z kolei stosownie do treści art. 575 § § 2 kpk jeżeli choćby jeden z wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego ulega uchyleniu lub zmianie, wyrok łączny traci moc, a sąd w miarę potrzeby wydaje nowy wyrok łączny.

Przepis art. 2a kw dotyczy zatem zmiany ustawy po prawomocnym skazaniu za przestępstwo, przy czym zmiana ta polegać musi na tym, że czyn, który został osądzony jako przestępstwo, w nowej ustawie jest wykroczeniem. Zamianie na podstawie art. 2a § 1–2 k.w. ulegają tylko takie kary wymierzone w wyroku skazującym za przestępstwo, które podlegają wykonaniu. Dodać należy, że zamianie podlega kara orzeczona, a więc wskazana w prawomocnym wyroku. W przypadku zaś gdy orzeczona za przestępstwo kara pozbawienia wolności stała się podstawą kary łącznej lub wyroku łącznego, a następnie doszło do przekształcenia tejże kary na karę aresztu w trybie art. 2a § 1 kw, kara łączna traci moc. W razie potrzeby wydaje się nowy wyrok łączny. Zaznaczyć nadto należy, że kontrawencjonalizacja wynikająca z art. 2a § 1 k.w. nie powoduje zmiany prawomocnego skazania za przestępstwo na skazanie za wykroczenie, a wyłącznie zmianę skazującej za przestępstwo kary pozbawienia wolności na karę aresztu w wysokości równej górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2018 r. III KK 100/18).

Relatywizując powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, że przed wydaniem wyroku łącznego zachodzi konieczność weryfikacji w trybie art. 2a kw jednostkowych kar pozbawienia wolności prawomocnie orzeczonych wobec D. C. za przestępstwa „przepełnione” w związku ze zmianą kwotowej granicy pomiędzy przestępstwami i wykroczeniami, a które to kary objęte zostały karami łącznymi w ramach wyroków jednostkowych, a następnie poprzednim wyrokiem łączny i zaskarżonym wyrokiem łącznym. Już ze wstępnej analizy akt wynika, że kontrawencjonalizacji w trybie art. 2a § 1 kw mogą podlegać:

kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 lutego 2021r w sprawie o sygn. akt (...) na za czyn z art. 278 § 1 kk gdzie

wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 529,97 zł. (objęta także wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 grudnia 2021r w sprawie o sygn. akt (...));

kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 19 maja 2021r. w sprawie o sygn. akt (...) w punkcie VI za czyn z art. 278 § 1 kk, gdzie wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 750 zł., objęta karą łączną (pkt VII tegoż wyroku);

kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 września 2021r. w sprawie o sygn. akt (...) w punkcie III za czyn z art. 278 § 1 kk, gdzie wartość skradzionego mienia ustalono na kwotę 516,03 zł., objęta karą łączną (pkt V tegoż wyroku).

Co nader istotnego, przed rozpoznaniem apelacji obrońcy, właściwe sądy pierwszoinstancyjne procedowały już w trybie art. 2a § 1 kw, i tak:

Sąd Rejonowy w D. postanowieniem z dnia 1 października 2023r. sygn. akt (...) w trybie art. 2a kw zamienił karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 lutego 2021r w sprawie o sygn. akt (...) na karę 30 dni aresztu; uchylił punkt 2 wyroku w przedmiocie kary grzywny i uchylił postanowienie wydane w sprawie (...) w przedmiocie orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę;

Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 29 września 2023r, sygn. akt (...) w trybie art. 2a kw zamienił karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 września 2021 roku w sprawie (...) na karę 30 dni aresztu; orzekł, iż rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w punkcie V wskazanego wyroku traci moc, orzekł, iż postanowienie jest wykonalne z dniem 1 października 2023 roku.

Oba powyższe postanowienia w chwili orzekania przez sąd odwoławczy nie były jeszcze prawomocne.

Z kolei Sąd Rejonowy w D. w sprawie o sygn. akt (...) (...) nie weryfikował jeszcze w trybie art. 2a kk prawomocnie orzeczonej w niej kary 6 pozbawienia wolności za przestępstwa „przepolowione” zakwalifikowane z art. 278 § 1 kk gdzie wartość skradzionego mienia ustalono

na kwotę 750 zł. (pkt VI wyroku), objętej karą łączną (pkt VII wyroku).

Jak wynika nadto z informacji udzielonej przez Sąd Rejonowy w S., sąd ten dokonał kwerendy swoich akt o sygn. (...) i już zwrócił się do Sądu Rejonowego w D. odnośnie sprawy o sygn. akt (...) celem rozważenia zastosowania art. 2a kw, zaznaczając, że ewentualne zastosowanie tego przepisu przez Sąd Rejonowy w D. spowoduje utratę mocy jednej z kar łącznych orzeczonych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 grudnia 2021r. w sprawie o sygn. akt (...), objętej następnie zaskarżonym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie o sygn. akt II K 488/22.

W świetle powyższych okoliczności nie ulega wątpliwości, że przed wydaniem wyroku łącznego sąd orzekający powinien ustalić czy wydane już w trybie art. 2a kw postanowienia są prawomocne, czy właściwe sądy procedowały w trybie art. 2a kw także w innych jeszcze sprawach i w związku ze zmianą kwotowej granicy pomiędzy przestępstwami i wykroczeniami prawomocnie dokonały zamiany na kary aresztu kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec D. C. za przestępstwa „przepełnione”, a które to kary także zostały objęte karami łącznymi w ramach wyroków jednostkowych, a następnie poprzednim wyrokiem łącznym i zaskarżonym wyrokiem łącznym, a także niezbędnym będzie w takiej sytuacji wymierzenia skazanemu nowej kary łącznej w wyroku łącznym po uprzednim wyeliminowaniu kar aresztu, w odmiennie ukształtowanych granicach. W tym miejscu należy zaznaczyć, że jak wynika jednoznacznie z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, sąd meriti przyjął karę łączną 7 lat pozbawienia wolności orzeczoną poprzednim wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. w sprawie o sygn. akt (...) (...) jako najwyższą karę jednostkową wyznaczającą dolną granicę orzekania nowej kary łącznej. W przypadku zaś uprawomocnienia się wydanego już w trybie art. 2a § 1 kw postanowienia Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 października 2023r. sygn. akt (...), którym zamieniono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego w D. z dnia 1 lutego 2021r w sprawie o sygn. akt (...) na karę 30 dni aresztu – orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w S. w sprawie o sygn., akt (...) kara łączna 7 lat pozbawienia wolności straci moc.

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
Z uwagi na konieczność przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy w Ostródzie na nowo przewodu w całości, podczas którego sąd ten powinien ustalić czy wydane już w trybie art. 2a kw postanowienia są prawomocne,	

czy właściwe sądy procedowały w trybie art. 2a kw także w innych jeszcze spawach i w związku ze zmianą kwotowej granicy pomiędzy przestępstwami i wykroczeniami prawomocnie dokonały zamiany na kary aresztu kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec D. C. za przestępstwa „przepełnione”, a które to kary także zostały objęte karami łącznymi w ramach wyroków jednostkowych, a następnie poprzednim wyrokiem łącznym i zaskarżonym wyrokiem łącznym, a także z uwagi na niezbędną w takiej sytuacji wymierzenia nowej kary łącznej w wyroku łącznym po uprzednim wyeliminowaniu kar aresztu - zasadnym było na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostródzie. Tylko bowiem w ten sposób możliwie będzie zapewnienie skazanemu należytej instancyjnej kontroli prawidłowości połączenia określonych kar spełniających warunki wymienione w art. 85 kk, jak i wysokości kary łącznej. W tym stanie rzeczy, w toku ponownego rozpoznania, zajdzie konieczność dokonania pogłębionej analizy wszystkich orzeczeń, z uwzględnieniem przedstawionych powyżej zapatrywań prawnych dotyczących kontrawencjonalizacji przewidzianej w art. 2a kw i wynikającego z niej skutku w postaci utraty mocy kar łącznych (art. 2a § 4 kw i art. 575 § 2 kpk). Dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania Sąd I Instancji zobowiązany będzie wydać wyrok łączny respektując przesłanki do jego wydania i wymierzyć nowe kary łączne, zgodnie z wymogami określonymi w art. 85 kk.

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
W toku ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Ostródzie, znajdzie konieczność ustalenia, czy wydane już w trybie art. 2a kw postanowienia są prawomocne, czy właściwe sądy procedowały w trybie art. 2a kw także w innych jeszcze spawach i w związku ze zmianą kwotowej granicy pomiędzy przestępstwami i wykroczeniami prawomocnie dokonały zamiany na kary aresztu kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec D. C. za przestępstwa „przepełowione” a następnie niezbędnym będzie dokonanie pogłębionej analizy wszystkich objętych postępowaniem o wydanie wyroku łącznego orzeczeń i wymierzenie w odmiennie ukształtowanych granicach nowej kary łącznej w wyroku łącznym, po uprzednim wyeliminowaniu kar aresztu, przy jednoczesnym uwzględnieniu przedstawionych powyżej zapatrywań prawnych dotyczących kontrawencjonalizacji przewidzianej w art. 2a kw i wynikającego z niej skutku w postaci utraty mocy kar łącznych (art. 2a §		

4 kw i art. 575 § 2 kpk). Dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania Sąd I Instancji zobowiązany będzie wydać wyrok łączny respektując przesłanki do jego wydania i wymierzyć nowe kary łączne, zgodnie z wymogami określonymi w art. 85 kk.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Z uwagi na wydanie wyroku kasatoryjnego, Sąd Okręgowy na obecnym etapie nie rozstrzygnął w kwestii kosztów na rzecz obrońcy z tytułu pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym albowiem zgodnie z treścią art. 626 § 1 kpk rozstrzygnięcie w tym zakresie zostanie zawarte w orzeczeniu kończącym postępowanie, z uwzględnieniem należnej opłaty i poniesionych wydatków związanych udziałem adwokata w rozprawie przed sądem odwoławczym w dniu 6 października 2023r.

PODPIS
Marek Nawrocki Natalia Burandt Elżbieta Kosecka - Sobczak